

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.011/2025/11.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

dr. Parlagi Mátyás bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

Az alperes: alperes1. (cím2)

Az alperes képviselője:

dr. Bárdos Péter Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Bárdos Péter ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 33.P.20.261/2022/61.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.439/2024/6.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 200.030 (kétszázezer-harminc) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 1.149.093 (egymillió-száznegyvenkilencezer-kilencvenhárom) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. április 10-én szerződést kötött az alperessel 11 db Cubic C-line nyílászáró legyártására. A szerződésben az alperes 4-6 hét szállítási időt vállalt.

[2] Az alperes a nyílászárókat 2015. július 13-án a helyszínre szállította, és azok beszerelését megkezdte. A helyszínen derült ki, hogy 3 db erkélyajtó méretezése nem megfelelő, azok beépítése nem lehetséges.

[3] 2017. augusztus 11-én a felperes megállapodást kötött az alperessel, amelyben P. I. által készített szakértői vélemény alapján vállalta, hogy a 3 db erkélyajtót és a redőnyöket kedvezményes áron legyártja. Ezen megállapodás nem ment teljesedésbe, mivel utóbb a felperes ezt nem fogadta el.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 10.990.932 forint vagyoni kár, valamint 500.000 forint nemvagyoni kár megfizetésére. A

vagyon kára: a nyílászáró cseréből adódó 3.550.000 forint, továbbá az ehhez kapcsolódó alumínium borítás összegét, mely 567.800 forint, a P.-nek fizetett erkélyajtó ára 1.452.852 forint, a bérleti díj, - amelyet a másik lakás használatáért kellett erre az időre fizetnie - 4.725.000 forint, továbbá a biztosítás 695.285 forint. Ezen felül személyiségi joga megsértése címén 500.000 forint nemvagyon kárt is megjelölt. A személyiségi jog megsértése körében kiemelte, hogy az alperes megsértette a családi élethez, a lakhatáshoz, az egyenlő bánásmódhoz való Ptk-ban írt személyiségi jogokat.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelmében egyrészt arra utalt, hogy a szerződést nem ő kötötte, másrészt arra hivatkozott, hogy a hibás teljesítést nem ismerik el, mivel a cég a kijelölt métervonal figyelembevételével vette le a méreteket. A késelem körében arra hivatkozott, hogy az általuk adott és a felperes által visszaigazolt árajánlatban a megrendeléstől, illetve az előleg átutalásától számított 4-6 hetes szállítási határidőt vállaltak, de a változás lehetőségének a fenntartásával.

Az első- és másodfokú határozat

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Az elsőfokú bíróság, mint nem vitás tényről rögzítette, hogy 3 darab erkélyajtó és az ablakok méretezése nem volt megfelelő, illetve azok beépítésre alkalmatlanok voltak. Az elsőfokú bíróság tanúbizonyítást, valamint szakértői bizonyítást fogadatosított. A szakértői véleményt aggálytalanaként ítélezése alapjául elfogadta és megállapította, hogy a hiba oka a felperes érdekkörében merült fel.

[8] A késelemre alapított igény tekintetében sem tartotta alaposnak a keresetet, mert az eredeti megállapodás fenntartotta a változtatási jogot a szállítási idő tekintetében, a felperes a hibás teljesítés felismerése után ezt nem is kifogásolta az alperesnél. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj iránti igény tekintetében megállapította, hogy az alperes nem tanúsított olyan magatartást, amely a felperes bármely személyiségi jogának a sérelmét okozhatta volna, így e kereseti kérelmet sem találta alaposnak. Utalt arra is, hogy a felperes keresete felhívás ellenére is hiányos volt, nem jelölte meg egyes személyiségi jogsértések alapjául szolgáló alperesi magatartásokat. Mindezek alapján a keresetet elutasította.

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[10] Az ítéletének indokolása szerint a felperes kártérítési igényét egyrészt hibás teljesítésre, másrészt késelemre alapította. Az nem volt vitás a felek között, hogy az alperes által legyártott erkélyajtók nem beépíthetők, rendeltetésszerű használatra nem alkalmasak. A szerződésszerű teljesítés elmaradása miatt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:137. §-ában foglalt szerződésszegés megvalósult. Azt azonban vizsgálni kellett, hogy e szerződésszegés az alperes hibás teljesítésére vezethető-e vissza.

[11] Az sem volt vitás a perben, hogy az alperes alkalmazottja a helyszíni felmérés során – az utóbb kialakított végleges járószinthez képest – tévesen felvett, ún. métervonal alapulvételével rögzítette a legyártandó nyílászárók méretadatait. A vállalkozási szerződés alapján az alperes két szolgáltatást vállalt: a nyílászárók legyártását és azok beépítését. A perbeli szakvélemény alapján aggálytalanul megállapítható, hogy az alperes a megrendelésben szereplő méreteknek megfelelő nyílászárókat gyártotta le. Az erkélyajtók beépítésének elmaradása, illetve az elégtelen parapet magasságra figyelemmel fennálló szerződésszegés miatt azt kellett vizsgálni, hogy a beépítésre irányuló szerződéses kötelezettség hibás teljesítésre vagy egyéb okra vezethető-e vissza. Az aggálytalan szakvélemény alapján az volt megállapítható, hogy a legyártott ajtók a falnyílásba azért nem voltak beépíthetők, mert a falnyílás függőleges mérete mintegy 14 cm-el kisebb volt, mint az ajtók magassága. Ez alapján az erkélyajtók beépítésére irányuló szerződéses kötelezettség teljesítése lehetetlenné vált, amelynek jogkövetkezménye a vállalkozási szerződés megszűnése [Ptk. 6:179. § (1) bekezdés]. A Ptk. 6:180. § (2) bekezdésére figyelemmel annak volt ügydöntő jelentősége, hogy a lehetetlenné válásért az alperes felelős-e. A perszakértő szakvéleménye alapján az utóbb tévesnek bizonyult méret meghatározás oka az volt, hogy az eredetileg téves földmérteget rendelt a méretvétel és a nyílászárók leszállítása közötti időszakban kijavították, amelynek következtében a földem vastagsága mintegy 14 cm-el megemelkedett. A métervonal a végleges járószinthez képest tévesen került kijelölésre; a métervonal olyan szakmailag elfogadott viszonyítási alap, amelyet a kivitelezés során az alvállalkozók nem vonnak kétségbe, de annak helyességét ellenőrizni sem tudják. A szintemelkedést az eredeti földémszintre vonatkozó terv hibájának kijavítása okozhatta.

[12] Mindezek alapján az volt tényként megállapítható, hogy az erkélyajtók beépítése lehetetlenné válásának kizárólagos oka az volt, hogy az ún. métervonalhoz képest utóbb a nyílászárók beépítésének időpontjáig magasabbra került a járószint. E körülményre az alperesnek ráhatása nem volt, így azért felelősség nem tehető, az alperes a Ptk. 6:180. § (2) bekezdése alapján nem kötelezhető a felperes kárának megtérítésére az erkélyajtók beépítésének elmaradása miatt.

[13] A felperes a parapet magasságnak az ablakok beépítése során történt lecsökkentését is az alperes szerződésszegésére vezette vissza. E körben azt kellett vizsgálni, hogy az ablakok beépítése során az alperes hibásan teljesített-e. Az alperes szolgáltatása nem terjedt ki a nyílászárók befogadására alkalmas falnyílások kialakítására, feladata a nyílászárók legyártásán túl arra korlátozódott, hogy a rendelkezésre bocsátott munkaterületen a meglévő falnyílásokba a nyílászárókat szakszerűen beépítse. A parapet magasság lecsökkentése viszont nem az alperes magatartására, hanem szintén arra volt visszavezethető, hogy a járószint megemelkedett.

[14] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, amennyiben az alperes teljesítését hibásnak lehetne minősíteni, a Ptk. 6:142. § szerinti kárfelelősség alól kimentette magát, szerződésszegő magatartást nem követett el. Az ítéletábla kifejtette továbbá, hogy nem volt elvárható az alperestől az sem, hogy a végleges szint, az ún. métervonal helyességét ellenőrizze. Erre tekintettel az alperest nem terhelte a Ptk. 6:240. § (2) bekezdése szerinti kötelezettség.

[15] A felperes fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy a keresettel érvényesített kárát az alperes azzal is okozta, hogy a megrendelésben szereplő szállítási határidőt elmulasztotta. A következményi károkat nem a nyílászárók vállalási határidőt követő leszállítása okozta, hanem az erkélyajtók beépítésének lehetetlensége. Emiatt nem tudták megkezdeni a már megrendelt festést, emiatt volt lakhatásra alkalmatlan az ingatlan, amire figyelemmel a felperesnek lakást kellett bérelni. A szerződésszegés, az esetleges késedelem, valamint a kár közötti ok-okozati összefüggés hiánya miatt az alperest nem terheli kártérítési felelősség és így sérelemdíj fizetési kötelezettség sem.

[16] A felperes hivatkozott arra, hogy az általa kötött szerződés fogyasztói szerződésnek minősül. A Ptk. 6:158. §-a azonban megdönthető vélelmet állít fel: a teljesítést követő 6 hónapon belül felismert hiba már a teljesítés időpontjában megvolt. E szabály azonban nem fordítja meg az alperes bizonyítás terhét a tekintetben, hogy megfelelt-e a szolgáltatás a jogszabályban, illetve a szerződésben foglaltaknak. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság lényeges eljárési szabálysértés nélkül meghozott érdemi döntése megalapozott volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek megfelel döntés meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Ptk. 6:34-39. §-ára, a 6:47. §-ára, a 6:48. §-ára, a 6:63. §-ára, a 6:69. §-ára, a 6:88. §-ára, a 6:91. §-ára, a 6:95. §-ára, a 6:96. §-ára, a 6:98. §-ára, a 6:108. §-ára, a 6:112. §-ára, a 6:120. §-ára, a 6:137. §-ára, a 6:157. § (1) bekezdésére, a 6:142. §-ára, a 6:153. §-ára, a 6:158. §-ára, a 6:185. §-ára, a 6:215. §-ára, a 6:518. §-ára, a 6:519. §-ára, a 6:279. §-ára, a 6:383. §-ára, a 6:272. §-ára, az 5:166. § (5) bekezdésére, valamint az építőipari kivitelezésről szóló 191/2009. (IX.15.) Korm. rend. 12. §-ára, az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 3. § (1) bekezdésére, az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló 3/1986. (II.21.) IM rendelet (a továbbiakban: Díjrendelet) 8. § (4) bekezdésére, az igazságügyi szakértői működésről szóló 31/2008. (XII.31.) IRM rendelet (a továbbiakban: Működési rendelet) 13. § (2) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp). 8. §-ára, a 31-42. §-aira, a 76-77. §-ára, a 103. §-ára, a 106. §-ára, a 164. §-ára, a 166. §-ára, a 167. §-ára, a 188. §-ára, a 190. §-ára, valamint a 206. § (3) bekezdésére.

[19] A felperes állítása szerint a jogerős ítélet sérti a BH2005. 724. és a BH1994. 608. számú eseti döntéseket, a BAZ Megyei Bíróság 1.P.225.306/2010. számú és a Debreceni Ítéltábla Gf.30.304/2008/5. számú döntéseit, mint következetes ítélkezési gyakorlatot.

[20] Az eljáró bíróságok nem tettek eleget a tényállás feltárási kötelezettségüknek, lényeges tanúvallomásokat hagytak figyelmen kívül, a hiányos és hibás tényállásból okszerűtlen jogi következtetést vontak le. A felperest, mint fogyasztót nem részesítették

védelemben, az alperes hiányos és hibás teljesítését figyelmen kívül hagyták, csak az alperesi képviselő – aki véleménye szerint az eljáró bíró barátja volt - által kért körülményeket értékelték.

[21] A szakértő helyszíni szemléje és a szakvéleménye sérti a Szaktv. előírásait, nem adott értékelhető, műszakilag alapos, szakmailag alátámasztott indokokat. A szakértő az események után 9 és fél évvel nem tudta rekonstruálni a korabeli állapotot, a kirendelt szakértő szakvéleményére tett észrevételeit semmibe vették. E körben hivatkozott a BH2013. 389., a BH1985. 245. szám alatti eseti döntésre, a Kúria PK.El.II.JG.1/1/65. számú összefoglaló véleménye [161] pontjára. Állítása szerint a homályos, önmagával, tényekkel ellentétes, aggályos szakvéleményre alapított ítélet jogszabálysértő. Az eljáró bíróságok mellőzték a Pfv.I.35.771/2012/7. számú eseti döntésben előírt vizsgálatot, a szakértői vélemény fogyatékoságai miatt a vitássá tett tényállítás bizonyíthatatlansága okán az ítélet jogszabálysértő (BH2015. 1359., BH2010. 134., EBH2012. 717.).

[22] Mind az első-, mind a másodfokú bíróság olyan súlyos jogszabálysértéseket követett el, amely akadályozta a per ésszerű időn belüli befejezését, a tisztességes eljárást.

[23] A jogerős ítélet indokolásának egyes bekezdéseit az alábbiak szerint vitatta.

[24] Az ítélet [7] bekezdésével összefüggésben kifejtette, hogy okiratok tanúsítják a 2015. július 14-iki szerelés abbahagyásától ismétlődően bejelentett szerződésszegést a Ptk. 6:158. §-a szerint. Az alperesi ÁSZF tisztességtelen kikötéseket tartalmaz [Ptk. 6:104. § (1) és (2) bekezdés]. Így az ÁSZF II.1. pontja érvénytelen. Téves a régi Pp. 141. § (6) bekezdésre utalás, mivel az alperes bizonyítási indítványaival 9,5 évet késett. Az ingyenes szakértés biztosítása kirívóan törvénytelen.

[25] A [8] bekezdésben foglalt ítéleti rendelkezés a tényekkel ellentétes, a szerződésszegés vizsgálata jogkérdés, kizárólag a bíró feladata.

[26] A [9] bekezdésben említett ÁSZF kizárólagos bírósági illetékességi kikötése jogszabálysértő.

[27] A [10] – [13] bekezdések szerinti jogszabályi hivatkozások pontatlanok.

[28] A [14] bekezdésre reagálva kifejtette, hogy a 20 cm-el elméretezett ablakok, ajtók beépíthetetlenek, e körben a szakvélemény hivatkozása ellenőrizhetetlen és aggályos. Az alperes 15 hetet késett a szerelés kezdetekor, a hibás, hiányos, félbehagyott szerelés nem válik lehetetlenné, a vállalkozási szerződést nem szünteti meg. A 2017. augusztus 11-iki A. Kft. dolgozó tanúvallomása színlelt.

[29] A [15] bekezdésben kifejtett jogi álláspont téves, a dokumentációk igazolják a födém tartószerkezetének, az eredeti betonfödém padlószintjének változatlan megtartását. A helyszíni kőműves szakértői elismerte, hogy a megállapított értékek között nincs különbség. Az ablakszakértő alperes nem használta és nem is alkalmazta a métervonalat. Téves az a

hivatkozás, hogy a laikus megrendelő, fogyasztó felelős az ablakszakértői hibás méretvételért. A szakvéleményre tett észrevételei miatt az ítélet jogszabálysértő. Az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget. Az 5 éves elévülési idő megduplázása meggátolja a szerződésszegői jogsértések, a hibás teljesítések szakértői megállapítását.

[30] Az ítélet [16] bekezdésére megjegyezte: téves az ítéletnek a métervonal sérthetlenségi megállapítása, a [17] bekezdés kapcsán kifejtette, hogy a kőműves szakvélemény is megállapította, hogy nem volt betonfödém járószint változtatás. A parapet magasság csökkentés használhatatlanná tett zárányterület, ami az alperes hibás méretvételének következménye. A hibásan teljesítő vállalkozó köteles bizonyítani a felróhatóság hiányát (BH2005. 724.).

[31] A [19] – [20] bekezdések tekintetében a betonfödém változtatás kizártságára utalt.

[32] A [21] – [22] bekezdés kapcsán arra utalt, hogy a métervonal kétely nélküli elfogadását nem ismeri a nyílászáró szakma. A szerződésben vállalt szállítási határidő 15 hét, amelyet nem vett figyelembe a jogerős ítélet.

[33] [23] bekezdés ellentmond az ítélet [11] bekezdésének.

[34] A [24] – [25] bekezdés kapcsán kiemelte, a bíró műszaki tényismerettel nem rendelkezhet, a szakvélemény rögzítette, hogy a betonfödém szintje a 2014. április 1. – 2017. augusztus 11. közötti ismételt helyszíni mérésakor változatlan.

[35] A [26] – [27] bekezdésre megjegyezte, hogy a bíró-barát ügyvéd tárgyalási jelenlétének hiányában is felszámított ügyvédi költség tény- és jogalap hiányos.

[36] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében – tartalma szerint – a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[37] A felperesi beadvány személyeskedő kitételére nem kívánt reagálni egy kivételével: az ügyben eljáró első és másodfokú bírókat sem az alperesi társaság, sem a jogi képviselő nem ismerte a per megindulása előtt, ezért a „baráti ítéletre” és az egyéb összefonódásra vonatkozó felperesi vádakat visszautasította.

[38] A perben felmerült jogkérdés: az alperes a szerződést a megrendelésben rögzített paramétereknek megfelelően, kifogástalan minőségben teljesítette. A felperes hivatkozott megsértett szabványokra, de adós maradt azok megjelölésével. A felperes is elismeri felülvizsgálati kérelmében, hogy a nyílászárók az ún. métervonal helytelen meghatározása miatt nem voltak beépíthetők, de alaptalan kijelentéseket tett arra nézve, hogy a métervonal meghúzása és ellenőrzése kinek a felelőssége. A kérdésben az igazságügyi műszaki szakértő kifejtette, hogy a felperesi érdekkörbe tartozó melyik vállalkozónak lett volna kötelessége a métervonal helyes meghúzása és annak a nyílászáró megrendelés leadása előtti ellenőrzése. A felperessel kötött szerződés azért lehetetlenült, mert a szerződés keretében a métervonal miatti hiba kiküszöbölésére nem volt műszaki lehetőség.

[39] A késedelmes teljesítést az alperes nem vitatta, de mivel a felperes ezzel összefüggésben semmilyen kárigényt nem jelölt meg, így ez nem képezte a per tárgyát.

[40] Az alperesi jogi képviselő az első és másodfokon is - két kivétellel - valamennyi tárgyaláson részt vett, a jogi képviseleti költségekről a jogszabályban meghatározott formában terjesztette elő kérelmét.

[41] A felperes az alperes felülvizsgálati ellenkérelmére észrevételeket tett, amelyben fenntartotta, összegezte a felülvizsgálati kérelmében foglaltakat. Hivatkozott továbbá az „-ÁFSZ, -ÖNORM B2209. szabványra”.

A Kúria döntése és jogi indokai

[42] A Kúria előjáróban hangsúlyozza: a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálta felül [régi Pp. 272. § (2) bekezdése és 275. § (2) bekezdése].

[43] A Kúria csak a határidőben benyújtott felülvizsgálati kérelmet vizsgálhatta [Pp. 272.§ (1) bekezdés], a felperes 2025. június 21-én kelt beadványában szereplő, de a felülvizsgálati kérelemben nem megjelölt hivatkozás - a megsértett szabvány pontos megjelölése -, már nem volt figyelembe vehető.

[44] A felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeinek lényeges jellegzetessége a közöttük kimutatható szoros logikai és perjogi kapcsolat fennállása. A törvény előírásából okszerűen következik, hogy a tartalmi elemek között olyan szoros összefüggésben kell fennállnia, miszerint a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölésének, valamint a fél ezzel összefüggő jogi érvelésének egy és ugyanazon jogszabálysértéshez kell kapcsolódniuk, mert csak együtt alkalmasak arra, hogy kijelöljék a rendkívüli perorvoslati eljárás formai és tartalmi kereteit.

[45] Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja, vagyis több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adni a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre való hivatkozás indokát. Erdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesülnek [Kúria Pfv.20.301/2015., megjelent: BH2015.307., Kúria Pfv.20.736/2023/10., hasonlóan 1/2016. (II. 15.) PK vélemény].

[46] A felperes felülvizsgálati kérelmében több, a jogerős ítélet – állított - anyagi és eljárási jogszabálysértését sorolta fel, szöveges indokolásában azonban ezt meghaladó eljárásjogi érvelést is előadott: a másodfokú bíróság bizonyíték mérlegelését kifogásolta, valamint a perben beszerzett szakvélemény aggályosságát vetette fel. A Kúria azonban nem mérlegelhette felül a bizonyítékokat, érdemben nem vizsgálhatta a szakvélemény esetleges hiányosságait és ebből következően nem állapíthatott meg eltérő tényállást sem, mert a felperes a Pp. bizonyíték-mérlegelést szabályozó 206. § (1) bekezdését és a szakvélemény hiányossága, aggályossága esetén alkalmazandó Pp. 182. § (3) bekezdését nem jelölte meg megsértettként. A felperes által hivatkozott anyagi jogszabálysértéseket ezért csak a másodfokú bíróság bizonyíték mérlegelésének eredményeként megállapított tényállás alapján, abból kiindulva vizsgálhatta.

[47] A felperes felülvizsgálati kérelme szöveges indokolásában vitatta, hogy a szerződés teljesítése lehetetlenné vált volna, ugyanakkor megsértettként nem jelölte meg a Ptk. 6:179. §-át [a teljesítés lehetetlenné válása], valamint a Ptk. 6:180. §-át [felelősség a lehetetlenné válásért], a Kúria ezért érdemben nem vizsgálhatta a teljesítés lehetetlenné válása körében kifejtett felperesi érvelést sem.

[48] A felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként jelölte meg a Ptk. 5:166. § [az ingatlannyilvántartásba való bejegyzés] (5) bekezdését, azonban a jogszabályhelynek (5) bekezdése nincsen, ezért a Kúria az így megjelölt jogszabálysértést sem tudta érdemben vizsgálni.

[49] A felperes megsértett jogszabályhelyként hivatkozott az építőipari kivitelezésről szóló 191/2009. (XI. 15.) Korm. rendelet 12. §-ára, a Szaktv. 3. § (1) bekezdésére, a Díjrendelet 8. § (4) bekezdésére, a Működési rendelet 13. § (2) bekezdésére. A fentiekkel összefüggésben azonban semmilyen konkrét szöveges indokolást nem adott elő arra nézve, hogy az általa állított jogszabálysértések mennyiben és milyen okból vezetnek a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére. A Kúria utal arra, hogy a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azonban belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmazni a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. A fentiekre tekintettel a Kúria ezen jogszabálysértéseket sem tudta érdemben vizsgálni.

[50] A felperes felülvizsgálati kérelmében a megsértett jogszabályhelyként jelölte meg a amelyekből a Ptk. 6:35. § kivételével nem jelölte meg a szöveges formában a jogszabálysértést.

[51] A felperes szintén megsértett jogszabályhelyként jelölte meg az alábbi anyagi és eljárási jogszabályokat, amelyekhez azonban nem fűzte hozzá szöveges formában a jogszabálysértést, ezért azokat a Kúria nem tudta érdemben vizsgálni: a Ptk. 6:34.-39 §-ai a 6:35. § kivételével, a 6:47-48. §-a, a 6:63. §-a, a 6:69. §-a, a 6:88. §-a, a 6:91. §-a, a 6:95.-96. §-ai, a 6:98. §-a, a 6:108. §-a, a 6:112. §-a, a 6:120. §-a, a 6:185. §-a, a 6:215. §-a, a 6:279. §-

a, a 6:272. §-a, a 6:383. §-a, a 6:518.-519. §-ai, a régi Pp. 76-77. §-, a 103. §-a, a 106. §-a, a 166. §-a, a 167. §-a, a 188. §-a, a 190. §-a, 206. § (3) bekezdése. A Kúria kiemeli: a felperes ugyan hivatkozott a Ptk. 6:88. § semmisség körében a szöveges indokolásban a Ptk. 6:104. § (1) és (2) bekezdésekben nevesített tisztességtelen feltételekre, de nem jelölte meg, hogy mely tisztességtelen feltételről van szó a jogszabályban felsorolt húsz esetkörből és ennek szöveges magyarázatát sem adta; a régi Pp. 76.-77. §-ának sérelme kapcsán semmilyen konkrét szöveges indokolást nem adott arra nézve, hogy mely perköltség az, amely megállapítását vitatja és e körben milyen módon kérné a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését; a régi Pp. 167. §-ban definiált tanúvallomás körében a annak helytelen mérlegelése az, amelyet vitatott a felperes a felülvizsgálati kérelmében; a felperes a régi Pp. 188. § [szemle] szabályainak megszegésére hivatkozott, de csak annyiban, hogy 9,5 évet késett a szakértői szemle, azt azonban nem jelölte meg, hogy ez miként hatott ki az ügy érdemére.

[52] A felperes hivatkozott arra is, hogy a felülvizsgálni kért jogerős ítélet sérti a következetes ítélezési gyakorlatot, e körben megjelölte a BAZ Megyei Bíróság 1.P.225.306/2010. számú és a Debreceni Ítéltábla Gf.30.304/2008/5. számú döntését. Azt azonban nem fejtette ki, hogy a jogerős ítélet mennyiben ellentétes ezekkel a határozatokkal és melyik megjelölt jogszabálysértéshez köthetők a hivatkozott határozatok. Ennek hiányában a Kúria érdemben ezzel a kérdéssel sem foglalkozott.

[53] A felülvizsgálati kérelem érdemben vizsgálható része nem alapos.

[54] A Kúriának érdemben vizsgálható felülvizsgálati kérelem hiányában abból kellett kiindulnia: a teljesítés lehetetlenné vált a Ptk. 6:179. § (1) bekezdése alapján. Ebből pedig az következik, hogy helyes volt a másodfokú bíróság azon érvelése, mely szerint a kártérítési igény szempontjából annak volt jelentősége, hogy a teljesítés lehetetlenné válásáért az alperes felelős-e [Ptk. 6:180. § (2) bekezdés]. A felperes ugyan utalt a szakvélemény hiányaira, a szakvélemény aggályosságára, ezzel kapcsolatos jogszabályhely megjelölésének hiányában a Kúria a szakvéleményt nem vizsgálhatta felül és a régi Pp. 206. § (1) bekezdésére történő hivatkozás hiányában a jogerős ítélet szerint megállapított tényállásból kellett kiindulni. Eszerint az eredetileg téves födémréteg rendet a méretvétel és a nyílászárók leszállítása közötti időszakban kijavították, amelynek következtében a födém vastagsága mintegy 14 cm-rel megemelkedett, éppen annyival, amennyi méreteltérés az erkélyajtóknál mutatkozik. A szakértői vélemény szerint a szintemelkedést az eredeti födémszintre vonatkozó terv hibájának kijavítása okozta és ez volt az oka, hogy korábban az úgynevezett métervonalhoz képest felvett nyílászáró méretek alapján legyártott erkélyajtók nem voltak beépíthetők. Mindezek alapján helyesen jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy az erkélyajtók beépítésének a lehetetlenné válásáért az alperes nem felelős, ezért a felperes nem követelheti az alperestől a Ptk. 6:180. § (2) bekezdése alapján a kárának megtérítését.

[55] Az ablakok beépítése nem hiúsult meg, így a teljesítés nem vált lehetetlenné. A szerződés szerint az alperes szolgáltatása a nyílászárók befogadására alkalmas fa nyílások kialakítására nem terjedt ki. A parapet magasság lecsökkentése pedig nem az alperes magatartására, hanem a járószint megemelkedésére vezethető vissza. Ez alapján helyesen jutott arra a következtetésre a másodfokú bíróság, hogy az alperes az ablakok legyártására és beépítésére irányuló szolgáltatást szerződészerűen teljesítette, hibás teljesítést nem valósít meg. A fent kifejtettek tekintettel a jogerős ítélet nem ütközik a Ptk. 6:157. § (1) bekezdésébe, és a 6:142. §-ába.

[56] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Ptk. 6:153. §-a szerinti késedelemre, illetőleg ezzel összefüggésben a Ptk. 6:35. §-ra. Ezzel összefüggésben sérelmezte, hogy a szállítási határidő 15 hetes késedelmét nem értékelte a másodfokú bíróság. A másodfokú bíróság azonban okszerű következtetést vont le: a következményi károk nem a nyílászárók vállalási határidőt követő leszállítása miatt, hanem amiatt következtek be, mert az erkélyajtók beépítése fizikailag nem volt megvalósítható. Emiatt nem lehetett a munkát tovább folytatni és emiatt volt lakhatásra alkalmatlan az ingatlan. Ezért részben a szerződésszegés, részben az esetleges késedelem miatti kár közötti okozati összefüggés hiánya miatt utasította el e körben a felperes keresetét. A jogerős ítélet ez okból tehát nem ütközik a Ptk. 6:35. §-ába és 6:153. §-ába.

[57] A felperes hivatkozott tovább a régi Pp. 164. § sérelmére, mely szerint a hibásan teljesítő vállalkozásnak kell a felróhatóság hiányát bizonyítani, e körben utalt a BH2005.724. és az 1994.608. számú eseti döntésre. A régi Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes bizonyította, hogy a lehetetlenülésért nem ő felelős, illetőleg az ablakok esetén nem történt hibás teljesítés. A Kúria külön kiemeli: azzal érdemben nem foglalkozhatott, hogy a bizonyítékok mérlegelése helyes volt-e, illetve a szakvélemény aggályos volt-e, mert e körben a felperes a megsértett jogszabályhelyeket nem jelölte meg. A régi Pp. 164. § (1) bekezdésének sérelme tehát nem áll fenn.

[58] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Ptk. 6:158. §-nak a megsértésére is. A bizonyítási tehernek a Ptk. 6:158. §-ban szabályozott hibás teljesítési vélelem alapján történő megfordítása nem jelent mást, mint azt, hogy a teljesítést követő hat hónapon belül a fogyasztó által felismert hibáról vélelmezni kell, az már a teljesítés időpontjában megvolt. Magának a szolgáltatás hibájának a bizonyítása azonban ebben az esetben is a jogosult feladata: ha a hiba fennáll és azt a jogosult a teljesítést követő hat hónapon belül felismerte, akkor a bizonyítási teher átfordul és a kötelezettnek kell bizonyítania, hogy a hiba oka teljesítés időpontja után keletkezett (Kúria Pfv.20.318/2022/4. szám). Mindezek alapján a felperes alaptalanul hivatkozott a Ptk. 6:158. § megsértésére.

[59] A felperes hivatkozott a Pp. 8. §-ának megsértésére, amely a rendeltetésszerű joggyakorlat követelményét, a jóhiszemű eljárást és a jóhiszemű eljárás elve megsértésének a következményeit tartalmazza. Konkrét szöveges indokolást azonban ehhez a megsértett jogszabályhelyhez nem fűzött. Általánosságban hivatkozott arra, hogy a „bíró-barát” ügyvéd eljárása nem volt megfelelő, illetve az ügy 9 és ½ évig húzódott. A felperes általánosság szintjén maradó, konkrétumokat nélkülöző előadása azonban nem volt alkalmas arra, hogy ez alapján a Kúria megállapítsa a régi Pp. 8. §-ának sérelmét, illetőleg azt, hogy ez bármilyen módon kihatással lett volna az ügy érdemi elbírálására.

[60] A felperes megsértett jogszabályhelyként jelölte meg a régi Pp. 31. §-át és 42. §-át. Az ügyben a régi Pp. szabályi szerint kellett eljárni, így a jogvita elbírálására a Pp. 30. § (1) bekezdés, 36. § (2) bekezdés és a 37. § alapján is a Fővárosi Törvényszék volt illetékes a jogvita elbírálására, e körben a felperes alaptalanul hivatkozott a régi Pp. 31. § és 42. §-ának a megsértésére. Az ÁSZF kizárólagos bírósági illetékességi kikötése ezért nem hatott ki az ügy érdemi eldöntésére.

[61] A fentiek alapján a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[62] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes felülvizsgálati eljárási költségeit maga köteles viselni, valamint köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. Az alperes felülvizsgálati eljárási költsége az őt képviselő ügyvéd munkadíja, amelyet a Kúria a 32/2003. § (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapított meg. A Kúria Pfv.I.20.070/2024/3. számú precedens határozatában foglalt jogértelmezés szerint: idegen pénznemben felszámított perköltség megfizetésére az ellenérdekű fél nem kötelezhető, ezért a Kúria a felperest megillető felülvizsgálati eljárás költségét – az igényétől eltérően – forint összegben határozta meg.

[63] A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 86. § (2) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[64] A Kúria Pfv.II.20.011/2025/3. számú végzésével a jogerős ítélet végrehajtását a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig felfüggesztette. A végrehajtás felfüggesztésének megszüntetése tárgyában az elsőfokú bíróságnak kell intézkednie [rég Pp. 275. § (6) bekezdés].

[65] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[66] A Kúria ítélete elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Elvi tartalom

A felperes felülvizsgálati kérelmében több, a jogerős ítélet – állított - anyagi és eljárási jogszabálysértését sorolta fel, szöveges indokolásában azonban ezt meghaladó eljárásjogi érvelést is előadott: a másodfokú bíróság bizonyíték mérlegelését kifogásolta, valamint a perben beszerzett szakvélemény aggályosságát vetette fel. A Kúria azonban nem mérlegelhette felül a bizonyítékokat, érdemben nem vizsgálhatta a szakvélemény esetleges hiányosságait és ebből következően nem állapíthatott meg eltérő tényállást sem, mert a felperes a Pp. bizonyíték-mérlegelést szabályozó 206. § (1) bekezdését és a szakvélemény hiányossága, aggályossága esetén alkalmazandó Pp. 182. § (3) bekezdését nem jelölte meg megsértettként. A felperes által hivatkozott anyagi jogszabálysértéseket ezért csak a másodfokú bíróság bizonyíték mérlegelésének eredményeként megállapított tényállás alapján, abból kiindulva vizsgálhatta.

Budapest, 2025. július 1.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó
bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás
s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő